

Một bài báo Công an Nhân dân :

Tạp chí "Diễn Đàn" âm mưu và ảo vọng

Đầu thập kỷ 90, tị tách ra khỏi báo Đại đoàn kết của Hội Việt kiều yêu nước tại Pháp Nguyễn Ngọc Giao, Trần Hải Hạc, Hà Dương Tường đã ráo riết vận động cho ra đời một tờ tạp chí tuyên truyền cho quan điểm đa nguyên chính trị và dân chủ tư sản. Vì thế tạp chí "Diễn Đàn" ngay từ đầu, đã chứa chấp đã tâm chống lại công cuộc đổi mới ở trong nước và đi ngược lại truyền thống đại đoàn kết của kiều bào ta ở Pháp cũng như trên toàn thế giới.

Sự ra đời của Diễn Đàn

Bắt đầu bằng việc thành lập "Ban liên lạc tâm thư 90". Ban này có nhiệm vụ sử dụng các thủ đoạn lừa bịp dối trá để có được sự ủng hộ của kiều bào ta. Vì vậy nó đã hội đủ các gương mặt chống đối, thâm thù cộng sản từ trong máu: Nguyễn Ngọc Giao, Hà Dương Tường, Bùi Văn Nam Sơn (CHLB Đức), Nguyễn Quang, Đỗ Thắng, Lâm Thành Mỹ.

Ngày 1-1-1990, Giao ngang ngược ra cái gọi là "tâm thư" gửi lãnh đạo Đảng, Nhà nước ta và đồng bào trong, ngoài nước rêu rao việc "cải tổ hệ thống chính trị". Chẳng hiểu cái "tâm" của Nguyễn Ngọc Giao được bao lăm mà y lại hô hào "cải tổ hệ thống chính trị", trong khi 70 triệu nhân dân Việt Nam đang phấn đấu cho hoà bình, ổn định, xây dựng một xã hội giàu đẹp, công bằng, văn minh. Sự nghiệp đổi mới đất nước do Đảng Cộng sản Việt Nam khởi xướng, đã và đang là cuộc vận động lớn phù hợp quy luật khách quan và hợp lòng dân, đã tạo ra cho dân tộc sự chuyển mình, vươn lên trở thành một "con rồng ở châu á" tương lai. Lời hô hào của Giao quả là lạc lõng và lộ nguyên hình là thú "tà tâm".

Chẳng thế mà, ngay từ số ra đầu tiên 26-10-1991, "Diễn Đàn - Forum" đã đăng bài tâng bốc Bùi Tín hết lời. Ngay từ đây, cái "tâm đen" của bộ ba Giao, Hạc, Tường đã lộ rõ : tuyên truyền lật đổ hồng thay đổi thể chế chính trị ở Việt Nam ; đòi đa nguyên, đa đảng ; đòi tự do ngôn luận ; thả hết các tù chính trị.

Hoạt động lừa bịp, liên kết tập hợp lực lượng

Dường như đã thành quy luật, các phần tử chống đối đều tìm cách tập hợp lại với nhau và dựa vào các thế lực đế quốc và phản động quốc tế.

Trước hết để mở rộng địa bàn hoạt động, Giao đã nhiều lần sang Đức, Mỹ, Bỉ để chiêu mộ tay chân. ở Đức, họ đã gặp Bùi Văn Nam Sơn, ở Bỉ họ đã bắt tay với nhóm " Diễn Đàn Mới ". Ngày 6-1-1990, cả ba người cầm đầu nhóm " Diễn Đàn " đã có cuộc gặp gỡ với Nguyễn Gia Kiểng, Nguyễn Ngọc Lân - là những kẻ cầm đầu nhóm " Thông Luận " ở Pháp để thống nhất phối hợp hành động. Cũng chưa yên tâm, vì hơn ai hết, Giao biết rõ những luận điệu tuyên truyền của " Diễn Đàn " đều là sự lừa bịp, giả dối nên y tiếp tục đi tìm một chỗ dựa mới : hợp tác với Bạch Thái Quốc nhằm sử dụng đài phát thanh RFI song song với tạp chí " Diễn Đàn ". Tháng 7-1997, Giao lại tiếp tục đi New York, Boston, California vận động ra tạp chí " Thời Đại " và dự định đưa " Thời Đại " lên mạng Internet, hồng biến tạp chí này thành diễn đàn cho lực lượng phản động trong, ngoài nước.

Thế là bọn họ hí hửng : từ nay một vành đai nối Tây âu sang Mỹ đã được khép kín.

Tạo cố nhập cảng tư tưởng và đưa người về Việt Nam

Một mặt, vừa móc nối với cán bộ, học sinh, sinh viên, người lao động của ta ở các nước Đông âu, Pháp, Mỹ ; mặt khác vừa thông qua số Việt kiều xấu về thăm thân để liên hệ với các cơ sở bất mãn cài cắm ở trong nước nhằm thu thập thông tin nội bộ, khai thác bí mật, tác động tâm lý kiểu rỉ tai, lèo lái chệch hướng.

Tháng 3-1993, lợi dụng được Ủy ban khoa học Nhà nước mời về dự cuộc hội thảo của Trung tâm phân tích ứng dụng, Hà Dương Tường, Lê Văn Cường đã tìm cách gặp gỡ DTH, TDT, HC, LD nhằm hà hơi tiếp sức cho nhau. Cường còn tán phát tài liệu " Có nên chôn vùi học thuyết Mác-xít " đã đăng trên tạp chí " Diễn Đàn " số 4-93.

Năm 1996, theo chương trình hợp tác giữa trường DH KHXH & NV Quốc gia với trường ĐH Paris 7, Đặng Tiến đã cố tình dây dưa kiếm cớ để xin về Việt Nam 3 tháng. ý đồ của y là vận động cho in ở trong nước cuốn sách tập hợp các bài của y đã đăng trên " Diễn đàn " và " Hợp lưu " (Mỹ) hồng đưa tư tưởng của " Diễn Đàn " vào trong lòng nước ta. Tiến cũng không quên cho quà " bạn hữu ", người 50 USD, người 100 USD. Song, dù tài liệu, tiền bạc đã được họ tích cực chuyển về hồng nuôi một ảo vọng thì chính Đặng Tiến cũng đã buộc phải thừa nhận " Diễn Đàn " có những hoạt động chống đối cực đoan nhưng không có thực lực để làm thay đổi tình hình trong nước.

(còn nữa)

Liên Hoàng

Công an Nhân dân, 14-5-2000 (tr.1-2)

(tiếp theo CAND số 896)

Kể ra như thế, Đặng Tiến cũng đã có chút tinh táo. Song hình như ông ta vẫn

không đủ dũng cảm để dứt ra khỏi cái bóng ảo vọng, vô hình. Càng dần sâu vào lại càng lúng túng hoang mang bởi một xã hội hiện thực đang bày ra trước mắt ông, trẻ trung, tươi mát, đầy chất nhân văn. Xã hội đó tuy còn nhiều thú ngổn ngang nhưng đang khao khát tự hoàn thiện vươn lên. Mới bước ra khỏi chiến tranh 25 năm, nhiều vết thương chưa lành, nhưng nhân dân Việt Nam sẵn sàng gác lại quá khứ, hướng tới tương lai. Đảng cộng sản Việt Nam cũng ý thức rõ rệt việc tự đổi mới, chỉnh đốn Đảng để nâng lên một tầm cao mới, đáp ứng sứ mệnh lịch sử mà đất nước, dân tộc giao phó. Mọi mưu toan đi ngược lại con đường nhân dân Việt Nam đã chọn lựa, chia rẽ khối đoàn kết dân với Đảng, Đảng với dân há chẳng phải là hành động ô đội đá vá trời ă.

Đảng sau một ảo vọng

Thành phần chủ chốt của Diễn Đàn gồm : Nguyễn Ngọc Giao, Hà Dương Tường, Trần Hải Hạc (bút danh Phong Quang), Lê Văn Cường, Bùi Mộng Hùng. Ngoài ra còn có 28 cộng tác viên, trong đó có Đặng Tiến, Hải Vân, Đơn Hành.

Trần Hải Hạc, giáo sư toán học ; Nguyễn Ngọc Giao, Lê Văn Cường đều giảng dạy ở ĐH Pari 7 ; Hà Dương Tường giáo sư ĐH Compiègne nhưng thật đáng tiếc, những bộ óc và vốn trí thức của họ lại không được dùng vào việc làm lợi cho dân, cho nước. ô Diễn Đàn>> liên tiếp đăng những cái gọi là ô thư ngỏ ă, ô hồi ức ă đòi cái nọ, cái kia, đòi ô xét lại ă cái này, cái khác. Song tựu chung vẫn là những luận điệu cũ : vu cáo Nhà nước Việt Nam đàn áp tự do, tư tưởng, đòi xoá bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam v.v... Lạ thay, chính nhân dân Việt Nam, những người trong cuộc, những người có trách nhiệm định đoạt sứ mệnh chính trị của mình cũng có đủ trí thông minh và sức lực để quyết định, hà cứ gì phải nhờ những kẻ ô thương vay khóc mướn ă ở bên ngoài. Thế mà trong suốt 70 năm qua, lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam luôn gắn liền với lịch sử anh hùng của dân tộc, làm nên những trang vàng chói lọi. Trong thời kỳ mới, với chính sách rộng mở, huy động mọi nguồn lực trong, ngoài nước phục vụ công cuộc CNHHĐH đất nước, toàn Đảng, toàn dân ta đã đã làm cho đất nước ngày một đổi thịt, thay da. Chủ trương xoá đói giảm nghèo của Đảng đã gặt hái được những thành tựu đáng kể. Sự nghiệp phổ cập giáo dục đã nở nhiều bông hoa tươi thắm. Giờ đây, đi đến đâu trên đất nước ta cũng thấy rạng rỡ những nụ cười của thương yêu và tin tưởng. Tình đồng chí, nghĩa đồng bào bất rĩ sâu xa trong truyền thống bốn nghìn năm, nay cũng thắm nụ sai hoa. Cũng có một vài ô thư ngỏ ă từ trong nước gửi ra nhưng chắc chắn họ không phải là những đại diện tiêu biểu cho số đông nhân dân Việt Nam, càng không phải là đại diện cho một xu thế mới, xu thế tiến bộ đang không ngừng phát triển ở Việt Nam.

Từ trong cội rĩ sâu xa mỗi người dân Việt Nam đều không quên tổ tiên của mình : mẹ Âu Cơ. Dù ăn đâu, ở đâu thì dòng máu chảy trong huyết quản vẫn là dòng máu con Lạc cháu Hồng. Nhân dân vĩ đại sẽ giang tay đón những người con vào lòng một khi họ đã thoát khỏi cơn ảo vọng điên rồ, đứng cùng hàng ngũ nhân dân làm người con yêu của Tổ quốc.

Liên Hoàng

Công An Nhân Dân, số 897, 15-5-2000

Lời bình của người đánh máy

Chấp hành nghiêm chỉnh chỉ thị của ban chủ biên, người đánh máy đã cẩn rãng chép đúng nguyên si bài báo Công an Nhân dân, kể cả các lỗi chính tả, ngữ pháp và văn phong bất hủ của nguyên tác. Một bản cáo trạng đanh thép như vậy, theo đúng thủ tục nghiêm minh của toà án nhân dân, tất nhiên các bị cáo chỉ có thể cúi đầu ngậm miệng. Còn về mặt báo chí, thì một tác phẩm tầm cỡ như vậy, có lẽ phải dành cả một số đặc biệt mới luận được hết cái hay ho của nó. Tóm lại, chỉ nên đăng nguyên văn và miễn bàn.

Tuy nhiên, khi đọc đến câu " thâm thù cộng sản từ trong máu ", người đánh máy chợt nhớ tới câu chuyện tiểu lâm 100 % Việt Nam, xin lợi dụng vài dòng còn thừa kể lại để bạn đọc nghe qua rồi bỏ. Chuyện rằng :

Trong một cuộc họp các loài động vật lớn bé trẻ già để bình bầu xem con nào đủ tiêu chuẩn vào đảng. Sư tử bị loại vì tác phong phong kiến. Gấu : vô kỉ luật. Thỏ : sinh hoạt bừa bãi... Cuối cùng, chỉ có con muỗi là được kết nạp. Bạn bè nhà muỗi thắc mắc, không hiểu thế nào. Muỗi nhẹ nhàng giải thích : chỉ một mình tớ trong người có máu công nông.

Người đánh máy